

har gjort det på igennem de sidste 30 år, når vi har flyttet ting ud til kommunerne, er jo, at vi har gjort det, i takt med at der var en vurdering af, at kommunerne var klar til det.

Derfor vil jeg gerne høre, hvad det er, der får Venstre til at synes, at kommunerne midt i, at de skal overtage en masse andre områder, midt i, at vi skal have en økonomi på plads, som ingen aner hvordan kommer til at se ud, så også skal overtage de her institutioner med nogle grupper, som virkelig er afhængige af, at der er et ordentligt tilbud.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Nu er det sådan, at jeg i hvert fald ikke fra KL's side har hørt, at der skulle være kommuner, der ikke var interesseret i at gå ind og løfte den her opgave. Frivilligheden er jo kun interessant i det øjeblik, man virkelig ønsker at benytte sig af den.

Men det, der er hovedpointen her, er, at der ligger en erfaring i kommunerne, som gør, at de bør være beredte, når vi når frem til målpunktet, til at kunne overtage institutionerne. Der, hvor vandene jo skilles, også i det danske Folketing, er, at vi grundlæggende mener, at det er sundt og fornuftigt, at det samlede ansvar overgår til kommunerne, herunder ansvaret for institutionerne.

Så kan man diskutere, i hvilken hast det skal ske, men vi har fundet det relevant, at det sker i fælles takt med henblik på at få indgået et tidligt samarbejde mellem de kommuner, der i årene fremover skal samarbejde om at skabe plads til hinandens elever, for så vidt det er det, de ønsker.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det er til fru Tina Nedergaards sidste bemærkning om, at kommunerne skal skabe plads til hinandens elever, hvis det er det, de ønsker. Problemet er jo, at der skal være plads til de her elever. De skal have et sted, hvor de kan få det tilbud, de har brug for, og det, som mange forældre og en del af os her også er meget nervøse for, er jo: Hvordan kan vi være sikre på, at der er de pladser?

Når tingene gøres til et marked, hvor man skal købe og sælge pladser, risikerer vi, at der ikke er de pladser, der er brug for, og at man så laver dårligere tilbud, som fru Anne Bastrup var inde på, fordi det er billigere for kommuner-

ne, eller at man bliver nødt til at lukke nogle tilbud, fordi der ikke er nok, der køber pladserne.

Der kan ske mange andre ting, når der ikke er nogen, der har det samlede ansvar for, at der er de tilbud, som er nødvendige, til dem, der har allermest brug for dem. Det er jo det, der er problemet ved, at man fordeler det ud på 98 kommuner, uden at man sikrer en ordentlig finansiering, uden at man sikrer, at ekspertisen også er til stede. Det er der, nervøsiteten ligger.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Den der med økonomien sniger sig jo alligevel ind næsten hver gang: Hvad nu, hvis kommunen ikke ønsker at stille pladser til rådighed, fordi den kan finde en billigere løsning andetsteds?

KL 21.25

Men situationen er jo den, at kommunerne allerede i dag er den primære finansieringskilde til hele det her område. Når jeg henviser til, at kommunerne har muligheden, hvis kommunerne ønsker at stille pladser til rådighed for hinanden, er det jo, fordi det fremover vil være frivilligt, om de gør det. Men vores forventning er klart, at de vil gøre det. Og hvorfor så det?

I tråd med fru Line Barfods indvendinger vil det jo netop være således, at jo større en institution der er i en sammenhæng, hvor der er et specialtilbud til en lille gruppe af elever, desto bedre og mere grundlæggende er der mulighed for, at man kan løfte opgaverne. Derfor har vi ikke nogen forventning om, at institutionerne splittes som atomer, fordi man overfører området til en anden myndigheds- og finansieringsmyndighed, dvs. udelukkende kommunerne.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg ved ikke rigtig, hvor jeg skal ende og begynde. Efter fru Tina Nedergaards svar er der sådan set ret mange ting, man kunne gribe fat i.

En af de ting, som jeg undrer mig over, er, hvad der er det sunde i modellen. Ordføreren henviser til, at det her er en sund model, som man finder fuldt ansvarlig, og det skyldes, at der flere gange henvises til en samarbejdsmodel. Hvad er det for en samarbejdsmodel? Der er, så vidt jeg kan se, lige præcis ingen samarbejdsmodel. Det var faktisk derfor, vi gik fra hinanden. Der var ikke nogen vilje til at give et indhold til den forpligtelse, som der er kommunerne imellem.